

Mot utvilsomt uriktige avgjørelser av lagretten har man bestemmelse i straffeprosesslovens § 358 som gir rettens juridiske dommere adgang til å sette til side såvel fellende som frifinnende kjennelser. Den ble altså ikke brukt i «Kickersaken», og en må derfor regne med at rettens juridiske medlemmer ikke fant lagrettens svar på spørsmålet om det forelå forsettlig drap, uriktig.

Hva bruken av straffeprosesslovens § 358 angår kan det forøvrig nevnes, at den i den senere tid har vært anvendt i meget større utstrekning enn tidligere. Bare i Oslo lagmannsrett har det i de siste par måneder vært tilsidesatt ialt 4 lagrettkjennelser. Sakene kommer da opp påny for nye dommere og nye lagrettemenn. Det er utvilsomt godt å ha et slikt kautel mot urimelige avgjørelser. Men på den annen side virker tilsidesettelser av lagrettens avgjørelser som en illustrasjon av den rettsusikkerhet som systemet med jury fører med seg. Den senere tids erfaringer kan en vel si har styrket den oppfatning hos juryens motstandere at den er moden til å avskaffes. I landssviksaker har en hatt meget gode erfaringer med den kollegialt sammensatte lagmannsrett, bestående av 3 juridiske dommere og 4 domsmenn. Disse siste er da med på avgjørelsen, ikke alene av skyldspørsmålet, men også straffutmålingen.

Redaktionen af NTfK.

Efter mange års medarbejderskab i redaktionen af NTfK har Akademikansler, professor O. Hj. Granfelt besluttet under henvisning til sin alder at nedlægge sit hverv. Tidsskriftet bringer professor Granfelt sin varme tak for hans værdifulde arbejde til gavn for vort blad og for hans varme interesse for dets virksomhed.

Samtidig er professor Bo Palmgren indtrådt som medlem af tidsskriftets finske redaktion.

Til den danske redaktion er landsretssagfører Jon Palle Buhl og sekretær i justitsministeriet Knud Waaben blevet knyttet som redaktionssekretærer.

Meddelelser.

KRIMINALPOLITISKA SÄLLSKAPET sammanträdde d. 12. dec. 1950 i Stockholm under ordförandeskap av professor *Ivar Agge*. Vid sammanträdet valdes til mötesstyrelse för 1951 riksåklagaren *Maths Heuman*, överdirektören *Hardy Göransson*, överläkaren *Gunnar Lundquist* och hovrättsfiskalen *Carl Holmberg*. Till ordförande vid nästa sammanträde utsågs dr Elsa-Brita Nordlund och till vice ordförande byråchefen Erik Vinberg.

Under rubriken »De korta frihetsstraffen — en internationell dis-

kussion« talade överdirektören *Göransson* om intryck och erfarenheter från CIPP:s Haagkongress. Han framhöll, att kritiken mot de korta frihetsstraffen blivit en dogm, och frågade om det inte vore möjligt att reformera verkställigheten. De svenska öppna kolonierna för fängelsefångar hade tilldragit sig stor uppmärksamhet vid kongressen, särskilt bland nordiska och engelska delegater; det fanns emellertid andra som inte alls kunde acceptera en sådan utväg. Man hade understrukt att villkorlig dom vore främsta ersättaren för korta frihetsstraff, men samtidigt hade allmänt uttalats att tillämpningen av villkorlig dom för närvarande vore på tillbakagång. Som ersättning nämndes även bötesstraffet. Talaren hade fäst sig vid den kraftiga nedgången av förvandlingsstraff i England sedan domstolsprövning och möjlighet till avbetalning införts. Den vid kongressen antagna resolutionen angående de korta frihetsstraffen vore skäligen intetsägende. Man hade föreslagit en undersökning av korttidsklientelet.

I den följande diskussionen lämnade byråchefen *Torsten Eriksson* en redogörelse för försök som gjorts i New Jersey i U.S.A. med en ny form av korttidsbehandling, den s. k. pilot project, en terapeutiskt betonad behandling. Som anstalt disponeras en villa, där 25 ynglingar i åldern 17—20 år sammanförts. Man arbetar med gruppterapi, guided group interaction, med komplettering av enskilda samtal. Man börjar samtidigt med hela gruppen, och behandlingstiden är 4—6 månader.

I diskussionen framfördes vidare synpunkter på minimitiden för frihetsstraff. Mot slutet kom man även in på frågan om förvaringsinstitutet, särskilt bestämmande av minsta tid.

C. H.

DANSK KRIMINOLOGISK SELSKAB afholdt møde d. 14. dec. 1950. Ved generalforsamlingen genvalgtes bestyrelsen (NtfK 1950 p. 76), der konstituerede sig med lektor mag. art. *Karl O. Christiansen* som formand.

Aftenens foredragsholder var fængselsinspektør *Carsten Rafael*, hvis foredrag gengives andetsteds i dette hæfte.

I diskussionen deltog overlæge *Stürup*, fængselsinspektørerne *Borgsmidt-Hansen* og *Worm*, overlærer *Renner*, viceinspektør *Heilbo*, landsretssagfører *Buhl*, forstander *Gammelgaard* og direktør *Tetens*.

Endvidere afholdt selskabet møde d. 13. februar 1951. Emnet var »Det praktiske kriminalitetsforebyggende arbejde overfor unge«.

Første indleder var direktør *Thomas P. Hejle*, der fortalte om ungdomshuset på Nørrevold. Tanken var en videreførelse af tankerne i Dansk Skolecene. Man ønskede at give de unge lov til at udvikle sig naturligt og opleve det værdifulde i livet og kunsten, samt at lade dem råde sig selv. Foredragsholderen gav en livfuld beskrivelse af hjemmets indretning med fritidshjem og ungdomsklubber, undervisning i sløjd, dans, bogbinderi m. v. samt af underholdningsmulighederne med billard, bueskydning, rulleskøjteløb, musik, film etc. Hjemmet ledes af et

ungdomsråd, der består af bestyrelserne for de enkelte kredse. Foredragsholderen nævnte en del illustrerende enkelttilfælde på den indflydelse ungdomshuset havde haft på medlemmerne.

Anden indleder var politiinspektør *Jens Jersild*, der navnlig gjorde rede for foranstaltningerne overfor unge piger, der anholdes af politiet i forbindelse med razziaer, færdselslovovertrædelser o. m. Idømmelse af bødestraf og efterfølgende afsoning er uheldig. Det var uheldigt, at man ikke tidligere havde forsøgt at gøre noget, når man havde forbindelse med de pågældende. I april 1950 var der imidlertid fastsat en ny fremgangsmåde. Man optog nu en omhyggelig rapport, som kunne give et billede af de pågældende og forsøgte herefter at hjælpe dem. De unge piger fik hjælp gennem »Unge Kvinders Vel« med gratis ophold, vask m.v. Foredragsholderen omtalte en undersøgelse han i 1941 havde foretaget over 352 unge kvinder, der i årene 1934—35—36 havde fået pålæg om at søge lovligt erhverv og havde modtaget hjælp. 62 % var ikke senere straffet, 44 % var gledet ud af prostitutionen, mens ca. 15 % af de kvinder, der indbringes for utugt, fortsætter. Et udvidet samarbejde mellem de sociale myndigheder og politiet var en nødvendighed.

Tredie indleder var politikommissær *Svend Gredsted*, der redegjorde for det arbejde han gennem Vesterbros ungdomsklub og Københavns ordenspolitis socialtjeneste udførte på Vesterbro. Ungdomsklubben blev stiftet i 1948. Den stod udenfor politiske og religiøse sammenlutninger, ledes af et klubråd og en lønnet klubleder og har nu ca. 600 medlemmer. Klubben har åbent alle hverdage undt. lørdag og arbejder med et fast månedsprogram med foredrag, oplæsning, musik og film. Ingen af medlemmerne er påny kommet ind i alvorlige forseelser. — Socialtjenesten virker overfor de hjemløse, der samles ind på razziaer. Hvis de pågældende erklærer sig villige til at modtage politiets hjælp giver man dem mad og tobak. Man tager så en omhyggelig rapport med oplysninger om tidligere arbejdssteder m. m. Man skaffer derefter en arbejdsgiver i provinsen, der er villig til at tage manden. Pengene til billetten låner han af politiet, der får dem tilbage gennem arbejdsgiveren. Af 776 er kun 57 sprunget fra i første omgang, af disse er 30 svigtet i anden omgang. Justitsministeriet har anerkendt den ydede indsats og bevilget kontor, telefon og fem politimænd til arbejdet.

J. P. B.